

Nikoljsko evanđelje, ćirilичni rukopis na 147 pergamentnih listova, napisan oko 1400. u Bosni, bosanskom redakcijom starosl. jezika, prema vrlo arhaičnom glagoljskom predlošku. Pronašao ga je 1820. V. Stefanović-Karadžić u manastiru Nikolje u Srbiji; objavio ga je u cjelini Đ. Daničić 1864. u Beogradu i, na temelju sličnosti s *Hvalovim zbornikom*, pretpostavio kako ih je pisala ista ruka. Rukopis je vrlo lijepo iluminiran, u njem su zamjetne osobine zapadnih štokavskih govora (ikavizam), a ima paleografske osobine zapadne (bosanske) ćirilice; prevladava mišljenje da se koristio u Zapadnoj crkvi ili u Crkvi bosanskoj. Od kraja XIX. st. do I. svjetskog rata čuvao se u Narodnoj knjižnici u Beogradu nakon čega je izgubljen; 1966. iznova je pronađen u jednoj privatnoj knjižnici u Dublinu, gdje se i danas čuva uz oznaku »bosanski rukopis«. Vlasnik biblioteke Sir Chester Beatty je bio poznati veliki kolekcionar i bibliofil, a svoju kolekciju je najviše kupovao u Rusiji, u doba Staljina, gdje je postojalo jako crno tržište starih i rijetkih rukopisa i knjiga.

Lav, simbol svetog evanđeliste Marka

Vol, simbol svetog evanđeliste Luke